

POSTANOWIENIE

8 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 8 kwietnia 2025 r. w Warszawie
zażalenia A. L.

na postanowienie Sądu Okręgowego we Włocławku
z 24 października 2024 r., I 1 WSC 6/24 (I 1 Ca 8/24),
w sprawie z wniosku A. L., B. S. i S. G.
o wpis ostrzeżenia w księdze wieczystej,

oddala zażalenie.

(A.T.)

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we Włocławku w sprawie z wniosku A. L., B. S. i S. G. o wpis ostrzeżenia w księdze wieczystej postanowieniem z 24 października 2024 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy A. L. od postanowienia tego Sądu z 9 maja 2024 r. W uzasadnieniu wskazał, że sprawy o wpis w księdze wieczystej są sprawami z zakresu prawa rzeczowego, jednak skarga kasacyjna nie przysługuje od postanowienia o odmowie wpisu w księdze wieczystej ostrzeżenia o niezgodności stanu prawnego z rzeczywistym stanem prawnym. Podkreślił, że

pojęcie istoty sprawy odnosi się do przesłanek materialnoprawnych wniosku o wpis. Zwrócił uwagę na to, że przedmiotem niniejszej sprawy jest wpis ostrzeżenia w księdze wieczystej, a nie legitymacja wnioskodawcy do złożenia wniosku; problem braku legitymacji stanowił jedynie przesłankę oddalenia wniosku o wpis ostrzeżenia i nie stanowi odrębnego przedmiotu sprawy. Tym samym skarga kasacyjna wnioskodawcy wniesiona w sprawie o wpis w księdze wieczystej ostrzeżenia o niezgodności stanu prawnego z rzeczywistym stanem prawnym była niedopuszczalna i podlegała odrzuceniu.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca wniósł o jego uchylenie, zarzucając naruszenie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 519¹ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący za wadliwą uznał ocenę, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna, gdyż dotyczy rozstrzygnięcia nieodnoszącego się do istoty sprawy, tj. wpisu ostrzeżenia w księdze wieczystej, podczas gdy skarga kasacyjna dotyczyła rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, tj. legitymacji procesowej skarżącego kasacyjnie do złożenia wniosku o wpis ostrzeżenia o niezgodności stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Skarżący nawet w treści zarzutu zażalenia podniósł, że przedmiotem sprawy jest wpis w księdze wieczystej ostrzeżenia o niezgodności stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że nie stanowią postanowień co do istoty sprawy orzeczenia sądu drugiej instancji wydane w przedmiocie wpisu lub wykreślenia w księdze wieczystej dokonywanych w związku z realizacją zabezpieczenia, w znaczeniu procesowym. W takiej sytuacji wpis pełni tylko funkcję zabezpieczającą a postanowienia w przedmiocie takiego wpisu nie kładą kresu czynnościom w zakresie uprawnień podmiotowych związanych z ustrojem ksiąg wieczystych lub nie powodują zmiany ujawnionych w księdze wieczystej praw podmiotowych. W razie, gdy wpis do księgi wieczystej, w szczególności w postaci ostrzeżenia, służy wykonaniu lub dopełnieniu zabezpieczenia, postępowanie wieczystoksięgowe nie pełni funkcji samodzielnego postępowania nieprocesowego, lecz stanowi stadium wykonawcze (realizacyjne)

postępowania zabezpieczającego (zob. postanowienie SN z 26 listopada 2019 r., V CSK 169/19, nie publ. i przywołane tam orzecznictwo).

Skoro skarga kasacyjna wnioskodawcy odnosiła się do postanowienia wydanego w sprawie o wpis takiego ostrzeżenia, to podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna, kwestionująca orzeczenie, które nie dotyczy istoty sprawy w rozumieniu art. 519¹ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(A.T.)

[a.ł.]